

Ébreszt?, Európa!

2011 december 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Lemin?sítik Európát, pontosabban az euróövezetet, érkezett a hír, és mi tagadás, effajta fejleményre akár fél éve is kevesen számítottak.

Tegyük hozzá, Németország például messze esik a bővli kategóriától, nem erről van tehát szó, hanem minden

idők egyik legnagyobb piaci bizalomvesztéséről. Pestiesen szólva: ez sem piskóta.

A pénzpiac angolszász dominanciájának magától értetődően semmi köze a politikai atlantizmushoz. Válság idején pontosan megtapasztalhatjuk, mennyit ér a pénz- és tőkepiacok napi gyakorlatában a sokat hangoztatott transzatlanti kapcsolatrendszer. Semennyit. Washington és London érdekei gyökeresen ellenkeznek az európai érdekekkel, nem az euró, hanem a dollár és font erősítésében érdekeltek. Az Európai Unió közös pénzügyi politikáját – már amennyiben valójában létezik – mindenképpen a közös fizetési eszköz és a tagországok egymás iránti szolidaritására kell alapozni.

No, ez a legnehezebb.

Pedig a lélektani pillanat felettébb alkalmas: a francia–német együttműködés történelmi értelemben is irányt mutat a kontinensen. A gond csak az, hogy a nemzetállami vezetők látványos összeölelkezése sem feledtetheti el, hogy az euróvezeten kívüli támadások gyengítik az unió politikai és gazdasági tekintélyét.

Az a tény, hogy a három nagy amerikai háttérbeli hitelminősítő cég közül akár csak az egyik is leminősíti az euróövezet államait, olyan globális kérdés, amely nemcsak az érintettek, de az egész világgazdaságra döntő hatással jár. Európa és az euró kiszolgáltatottságát pontosan jelzi, valamint az önálló érdekérvényesítést akadályozza, hogy mindmáig nem épült ki az önálló európai hitelminősítés rendszere. Mégiscsak abszurd, hogy az Európai Unió erős, kevésbé erős és gyenge teljesítményű gazdaságait az amerikai háttérbeli Fitch Ratings, Moody's és Standard & Poor's menesztje a mennybe vagy küldi a pokolba. S mindez nem érzelmi kérdés, hanem nagyon is jól felfogott közös érdekünk: lehetetlen állapot, hogy Európát amerikai nézőpontból szemlélje a világ, arról nem is beszélve, hogy az amerikai hitelminősítők hegemóniája számos visszaélésre, spekulációra ad lehetőséget.

Ebből a gazdasági környezetből, a világgazdasági válság kérés közepéből Magyarország leminősítését egyetlen tényként kiemelni – amivel a baloldali sajtó hetek óta elkápráztatja olvasóit – legalábbis méltánytalan, és akkor még nagyon finoman fogalmaztam.

Magyarország ellen szurkolni, a bankok pártját fogni, hahotázni az összeomlás stációjánál pedig becstelenség. Sajnos, ilyen cikkeket, tudósításokat is látni szép számmal.

Az erősebb Európa 2011-ben már nem pusztán jelszó. Az erősebb Európa az életben maradás utolsó esélye olyan megroggyant nemzetgazdaságoknak, mint Magyarorszáké. Demagóg jelszavak és kincstári optimizmus helyett józan fejjel csak azt mondhatjuk, hogy a hazai gazdaság felemelkedése nem kizárólag ennek a kormánynak a felelőssége. A hajó suhan, és rossz kikötőbe tartunk, mert az elzáró kapitány a döntő pillanatokban elnézte az

irányt?t. Aztán ment?övest?l elegánsan beleugrott a vízbe, és ?, de csakis ?, lendületes karcsapásokkal kiúszott a szárazföldre. Id?közben a hajófenékben a legénység mindent megevett, fogytán a víz, a kiköt? pedig még nem látszik.

Bánná az ördög, ha rossz kiköt?be is, de egyszer érjünk be valahova.

Azt azonban tudnunk kell, hogy nem hazai vizeken hajózunk, és könnyen megeshet, hogy a kisebb hajókat megcsáklyázza a látóhatáron felt?nt kalózhajó legénysége. ?k már naszádokat is elfoglaltak a világtengereken, minket talán reggelire fogyasztanak el, ezt azért feltétlenül tudnunk kell.

Nincs mese, tárgyalni kell az egérút feltételeir?l, de azért az ágyúkat se tömjük be rongyokkal... Ki tudja, mit hoz a jövő?? A jelenlegi globális válságot sem látta el?re senki.

Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló